

***Bemisia tabaci* Gennadius**
Mączlik ostroskrzydły

UE: I/A/I (a) 7., I/B (a) 1.
PL: 1/A/1 A. 7., 1/B A. 1.

Puparium (z lewej) i postać dorosła (z prawej)

***Bemisia tabaci* Gennadius**

Mączlik ostroskrzydły

Rośliny żywicielskie: Polifag występujący na większości roślin uprawianych pod osłonami (ok. 500 gatunków).

Objawy występowania: Szkodniki, odżywiając się, wysysają płynną zawartość komórek zaatakowanej rośliny. Żerują głównie na powierzchni spodniej strony liści, gdzie najczęściej można zaobserwować wszystkie stadia rozwojowe szkodnika. Porażone rośliny mają chlorotyczne przebarwienia części zielonych, zniekształcone kwiaty i owoce. Postaci dorosłe mączlika wydzielają rosę miodową. Substancja może utworzyć na powierzchni rośliny lepką warstewkę, na której mogą rozwinąć się grzyby sadzaki (czarny nalot). Po potrząśnięciu rośliną spłoszone postaci dorosłe (drobne, białe owady) podfruwają i z powrotem szybko siadają. Mączlik ostroskrzydły jest często mylony z popularnym szkodnikiem upraw pod osłonami – mączlikiem szklarniowym (*Trialeurodes vaporariorum* (Westwood)).

Identyfikacja i biologia: Jaja wydłużone, ok. 0,2 mm długości, często składane w okręgu na powierzchni rośliny. Bezpośrednio po złożeniu jasne, w miarę dojrzewania brunatnieją. Larwy białawe, półprzeźroczyste, spłaszczone, w zarysie owalne. Larwa III przekształca się w puparium, które daje postać dorosłą. Puparium długości ok. 0,7 mm, jest półprzeźroczyste, barwy żółtawobiałej z czerwonymi plamami ocznymi, w zarysie elipsoidalne z wyraźnie oddzieloną półkolistą częścią głowową. Na brzegu ciała brak wyrostków woskowych. Na powierzchni występuje 7 par nici woskowych, różnie wykształconych w zależności od gatunku rośliny żywicielskiej, na której znajduje się puparium. Po stronie brzusznej para nici analnych. Ciało postaci dorosłej żółte, długości ok. 1 mm, zaopatrzone w dwie pary białych skrzydeł układanych w stanie spoczynku daszkowato nad tułowiem i odwłokiem; pokryte białą sproszkowaną wydzieliną woskową. Gatunek ciepłolubny pochodzący ze strefy klimatu tropikalnego, prawdopodobnie z Azji Centralnej. Obecnie rozprzestrzeniony w wielu krajach na całym świecie. Rozwój w temperaturze powyżej 10°C. W Polsce szkodnik może rozwijać się w uprawach pod osłonami.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny poszukując ww. objawów występowania szkodnika. Do wykrywania obecności szkodników można stosować pułapki lepowe. Inspekcje prowadzić przez cały sezon uprawowy. Do analizy laboratoryjnej przekazywać uśmiercone okazy zakonserwowane w odpowiedni sposób, żywe szkodniki wraz z rośliną pokarmową (całą lub częścią, zwrócić szczególną uwagę na staranne zapakowanie uniemożliwiające uwolnienie się niewielkich owadów do środowiska zewnętrznego!) lub pułapki lepowe z naklejonymi owadami.